

Magiska målningar

Till de stora sevärdheterna i provinsen Skåne hörer Christinehofs slott vid Brösarp. Bara att se den lejonroda fasaden inbäddad i den skira grönska som endast finns "in Wunderschönen Monat Mai", är en sinnlig njutning av rang. "Egendomen grundlades", skriver professor Ingvar Holm, "av Carl Piper, en av de kloka män i Karl XII:s närhet som kungen aldrig byssnade på." När han blev rysk krigsfånge efter Poltava 1709 började både hans storhetstid bland fångna landsmän men "också hans hustru Christina Pipers storhetstid".

”Månen är en symbol för kvinnan.

Bland mycket annat byggde hon Christinehofs slott, som stod färdigt 1740.

I ett hus byggt av och uppkallat efter en framstående kvinna, ställer nu två betydande kvinnliga konstnärer ut – det är väl en god tanke! Jag har tidigare mött bägge på det intima Galleri G i Lund och skrivit om dem här i Skånskan, men när nu

slottet i samarbete med Galleri Tapper-Popermajer ger dem en vidare ram, kan man hoppas många kommer och ser.

Hos Johanna Berg representerar klänningar på tork samtidigt kvinnlig åtrå och manlig kvinnosyn. Vad är en klänning? Det skal som en kvinna längtar att förpackas i och som ska göra henne attraktiv, så att hon väcker mannens lust och heta brånad. Samtidigt blir med nödvändighet klänningens subjekt och kvinnan bara det som finns i den – ett sexobjekt. Det

är vackert, skrämmande, underbart och hemskt på en gång.

Att betrakta dessa klänningar gör att man känner sig ödslig och utlämnad också som man. Samma ödslighet slår ut från de fem bilder av blå vägar som vibrerar av nattlig ångest. Så ser det ut från ett motellfönster under en meningslös resa "Ur ingenstans in i ingenting" för att citera titeln på en novellsamling av Sherwood Andersen. Utställningen varar till den 25 maj.

Magisk konstnär

Det gör också den exposé som signerats av Marie Louise Kold. Om denna märkliga, magiska, ytterst begåvade konstnär skrev jag entusiastiskt i SkD den 21 mars 2002. Då stod hennes bilder av månen i fokus. Månen är en symbol för kvinnan, den gåtfulla varelse som Gud skapade när han halvt misslyckats med den jordbundne, träge mannen och ville lyfta honom till högre sfärer. Månen påverkar vår urmöder Havet och bestämmer hennes menstruationscykel av ebb och flod, månen lockar och drar men är ändå kall och avvisande, månen förför men låter sig inte förföras.

Ingen kvinna har bättre personifierat månens mystik än Karen Blixen. Hon porträtteras här med små kalla, blanka och

Marie Louise Kold framför sin bild av H C Andersen.

hårda metallplattor som får hennes bild att växa fram i våra förundrade ögon.

Evighet

I andra plåtar har ord och mening ur Blixens författarskap etsats in för att övervinna den förintelse som annars drabbar allt mänskligt. Det är evighet som Kold skapar i en tid när George Bushmän i uniform och med vapen försedda, låter människans äldsta kulturyttringar rövas och våldtas som vore de vackra kvinnor i människans brutala värld.

Märkligast av alla märkliga bilder på denna sensibelt och intellektuellt mångbottnade och flerdimensionella utställning, är det väldiga porträttet av en karl – Karen Blixens landsman H C Andersen. Står man nära ser man bara plattor, går man bakåt växer bilden av en gigant fram. Så var det ju de facto med den danske sagoberättaren – omgivningen förstod inte hans storhet för de stod för nära. Den verkliga poängen med detta oerhörda konstverk tycker jag är något ännu viktigare, än detta att H C

Andersens distanskrävande storhet illustreras. När man sakta förflyttar sig baklänges är det inte bara Andersen som växer, man gör det själv och samtidigt blir man mer och mer ensam och alienerad – vem är den främling man betraktar?

JEAN BOLINDER

Johanna Berg och Marie Louise Kold Christinehofs Slott 1 o m 25 maj

"Blå väg", målning av Johanna Berg.